

Мал. Валентина ДУБІНІНА.

• ГУМОРЕСКА

Премія

Я ПОЧУВ приємну звістку – мене вирішили нагородити грамотою. Про це під найсуворішим секретом повідомила мені Оля, особиста секретарка нашого директора. Через деякий час Оля знову ж таки таємниче сказала, що ситуація для мене складається ще сприятливішою – йшлося вже про грошову премію. Я зовсім збадьорився. Поки керівництво ламало голову над тим, як відзначити мою чесну й сумлінну працю, я не гаяв часу. Зворушений такою турботою до глибини душі, поділився своєю радістю зі своїми співробітниками. Зрозуміло, в рахунок майбутньої премії, оскільки

ки вважав, що мої успіхи – це плід старання всього колективу. Колеги – народ не черствий, зрозуміли мене з півслова і дружньо відгукнулися на порив моєї вдячної душі. Мене вітали, міцно тиснули руки. Коли почуття трохи вгамувалися, я категорично проголосив:
– У ресторан!
– А може... того... простіше? – мовив Коля Цвіркун, мій найближчий друг.
– Як вирішите колектив, – сказав я, не бажаючи йти врозріз із думкою громадськості.
Колектив підтримав Цвіркуна. Коли ми порівну розділили радість між усіма й випили до остан-

Описки-самописки

КІЛЬЦЕВИЙ РЕЗУЛЬТАТ.
МУМУАРИ.
НЕВРОРЕМОНТ.
НЕГЕЄЗДАТНИЙ.
ПАРНОКОРИТНІ.
Василь МОМОТЮК.
Чернівецька обл.

ньої краплі горілку та вино, в моїх кишенях гули протяги. Повертаючись додому, я переплутав квартири, чим страшенно приголомшив свою сусідку. Вранці дружина не розмовляла зі мною. На роботі також були неприємності: п'яного Колю Цвіркуна затримала на вулиці патрульна поліція й наклала на нього штраф. Крім того, старший інспектор відділу кадрів на власні очі бачив, що я після застілля виходив з нашої контори, тримаючись за стіни. Коли я, блідий і схвилюваний, полишав кабінет директора, Оля якраз друкувала текст оголошеної мені догани. Про це секретарка мене чомусь не попередила.
Володимир КОЗИР.
Черкаська обл.

Народні усмішки

– Куме, а ви знаєте, що їсти сало – дуже шкідливо?
– Тю на вас! Ви що, з глузду з'їхали?! Та навіть вчені академіки дослідили, що свинина корисна для здоров'я! До речі, а від кого ви чули цю дурню про шкідливість сала?
– Та тут одна свиня сказала...

Молодий бідний художник несподівано поцілував натурницю. Та зробила вигляд, що образилась:
– Ти, напевно, з натурницями завжди так поводишся, всіх цілуєш?
– Та ні, – почав виправдовуватися художник, – тебе першу.
– А скільки їх було в тебе?
– Всього чотири: цибулина, таранька, тарілка і ти...

Рано-вранці дружина силоміць примушує програміста вигуляти собаку. Тиняючись по двору, заспаний господар знаходить палицю, кидає її подаль і командує собаці:
– Е-е-е, гугл! Тобто, яндекс! Тьху ти, апорт!

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

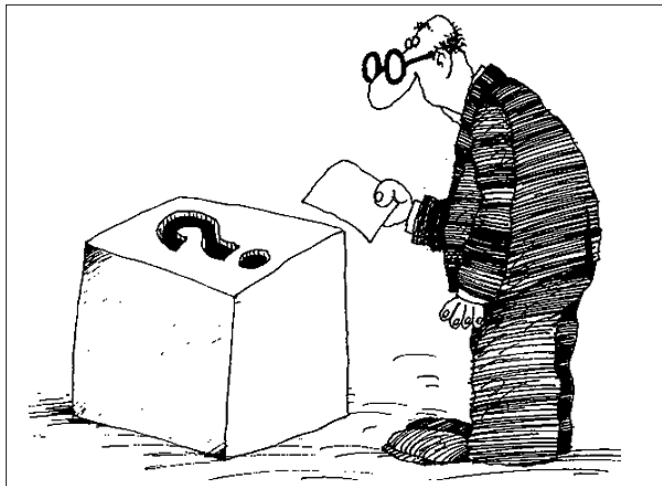
Заручники

ВЕСНЯНИЙ день видався напрощуд сонячний, але в невеликому приміщенні було напівтемно. Худорлявий чоловік років сорока стояв біля вікна і, нервово курячи, сумно позиравав через ґрати на вулицю, звідки долинав шум великого міста. Задивившись, він не відразу почув, що за його спиною відкрилися двері й середина хтось увійшов. Коли обернувся, то побачив огрядного чоловіка – свого ровесника й давнього знайомого.

– О, привіт!
– Привіт! – відповів знайомий.
– І ти попався?
– Не просто попався, братан, а вляпався по самі вуха! Так і ти, я бачу, тут теж не випадково?
– Атож! Схопили, пов'язали...
– М-да, повний гаплік! Тепер надовго...
– Точно! Швидко не відбарабаниш. Вважай, на все життя...
– Як пити дати! За повною програмою будемо відбувати.

– От ми по-дурному влетіли!
– І не кажи, братан!
– Може, втечемо?
– Ага! Лише спробуй втекти... Наздоженуть, ще й шию намилять.
– Тюряга!
– Гірше. Каторга!
Вони помовчали.
– То що будемо робити, друже?
– А що тепер робити... Будемо плуга перти! Від дзвінка до дзвінка! Ну, пішли чи що?
– Пішли...
І два колишні закоренілі холостяки приречено повернулися з кімнати для куріння в реєстраційний зал Палацу шлюбів. До своїх наречених...
Антон МАКУН.
(Із книги "Чоловічі іграшки").

Мал. Михайла ЛАРИЧЕВА.

• ЗА СХІДНИМИ МОТИВАМИ

Баран і голубі штани

Якийсь злодюга – суціль сатана – украв у Насреддіна барана. Дружина в плач, а Насреддін – у крик:
– Пропала вовна і пропав шашлик!.. Та хтось обом тихенько доповів, Що злодій барана на продаж вів. І злодій – щоб не сплутали вони – У голубі одягнутий штани. Спішать на ринок жінка й Насреддін.
– Де злодій? Покажіть його, де він?
– Он злодій. Вже продав він барана й стоїть – щербет з халвою намина.
– Біжи, – дружина просить, – і хапай! А Насреддін шелоче їй: – Стривай. Ну, прибіжу я, уяви сама: А барана ж однаково нема. Та й гроші – хоч і зчиниш тарарам – Злодюга не віддасть, напевно, нам. Тому ти, жінко, тут на місці стій, А я – он до колодязя мерщій... І раптом лине крик у всі кінці – Біжать на нього дервіші й купці, І гончарі, і носії води... І злодій чимскоріш помчав туди – Отой пролаза в голубих штанах, Відомий "фахівець" по баранах. Тим часом Насреддін кричав-ридав: – О люди, гаманець в колодязь впа! Здобуде хто його, клянусь вам, Одразу голубі штани я дам!.. Ще й голос Насреддіна не затих, Як злодій розштовхав хуленько всіх, В колодязь устроїв нахабний ніс, Негайно скинув одяг і поліз... А Насреддін штани його узяв, Й під погляди здивовані роззяв Дістав звідтіль гаман і жінці: – На, Це маємо платню за барана. На плечі скинув голубі штани, Й пішли собі із жінкою вони. А люди здійняли услід їм крик: – Як без штанів лишиться чоловік?! І чується вже й інші голоси:
– Ти ж клявся – голубі штани даси!
– Звичайно, дам, – всміхнувся Насреддін, – Хай голяком до мене чеше він. Куди й до кого – злодіяка зна: До того, в кого вкрав він барана.
Іван НЕМИРОВИЧ.

Реклама. Оголошення

- ☑ "Швидко і якісно тонуємо акваріуми будь-яких розмірів!"
- ☑ "Терміново зніму кімнату! Можна навіть із хазяйкою, якщо вона симпатична і вміє смачно готувати".
- ☑ "Продається мікрохвильова піч і півторарічний запас мікрохвильових дров".
- ☑ "Салон-магазин "Шалава" пропонує шито-крито-матеріали: газетонастил, газетобетон, водонепросихаючий руберойд, землеройд, гіперберойд, півкарбонат-непівкарбонат, полісервілат, хріноплан, пінохрен, листи оціловані".
- ☑ "Для участі в одноденній політичній голодовці "За чесні вибори!" запрошуємо людей, які хочуть позбутися зайвої ваги!"

Навмисно не придумаєш

"Вам дозволено жити ще одну добу. Після цього нічим допомогти не зможу".
(Попередження адміністратора готелю).
"Елітний європейський секонд-хенд".
(Вивіска сільського магазину).
"Чому я вийшла за нього заміж? Думала, якщо люди-на майже кожен день випи- ває, то заробляє багато грошей..."
(Зі скарги).
"Кафе зачинено на шлюбний день".
(З об'яви).
"Ескімо з часів СРСР".
(Із меню).
"Видатну роль у поширенні зарази відіграють мухи".
(З медичної профілактичної статті).

Караоке

Песик ловить власний хвіст, поки не замориться... Так держава наша рідна з мафією бореться!

Маленькі хитрощі

Дівчина, котра прагне швидше вийти заміж, на людях не повинна мати заклопотаний вигляд, інакше чоловіки будуть думати, що вона вже одружена.

Мікробайки в прозі

Гарний метелик – це, зрештою, звичайна гусинь з крильцями.

Шашіль залюбки точить і антикваріат, і новенькі меблі.

Ізолятор переконаний, що він – найголовніший в електротехніці.

– Стараюсь! Згораю, можна сказати, на роботі, а дяки нема. То для чого й старатися? Все одно вилетиш у димар! – бідкався Дим.
Олександр ЛУК'ЯНЕНКО.
м. Житомир.

Мал. Анатолія ШТАБЕЛЯ.

Архів "зорянського" гумору – на сайті www.zorya.poltava.ua

